

VAN OVER DE IESSEL

oktober 2016

met in disse editie:

- *'Op jacht en waor gebeurd' deur Femmy Woltman*
- *'Laanks Twentekanaal' deur Fenny Martens*
- *'De fietse en de wasmesiene' deur Henk Vos*
- *'Zoowat verzin iej nieet...!?' deur Gerrit Kuijk*
- *'Harfst' deur Diny Groothalle*

Colofon

•Joargaank 07, Nummer 04

•Utgave: 1 oktober 2016

•Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur

Volgende editie: 01-01-2017

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Van de redactie	Riek van der Wulp	4
As 't zundag is	Herman Kampman	5
De fietse en de wasmesiene	Henk Vos	6
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	7
Laanks Twentekanaal	Fenny Martens	8
Op jacht en waor gebeurd	Femmy Woltman	9
Bid en werk	Henk Hooijer	10
150 woorden -Waterspiegeling-	Co Mateboer	12
Zoowat verzin iej nieet	Gerrit Kuijk	13
Dree vassies	Mineke Mollink	14
Oorlogskiend	Riek van der Wulp	15
Harfst	Diny Groothalle	16
Het olde en het ni-je toilet	Corry Overmars	17
Suja... suja... kiendtien...	Genemuiden	18
Lange, leste verael...	Diny Kloek	19

Van de redactie...

Wat is de zoemer veurbi-j evleugen, Zolange kiek ie met mekaere d'r noar uut en 't is zomaer weer veurbi-j. Wi-j emn, Nederlaand eigen, iele mooie daegen ad, maer ook mossen wi-j soms een wærm vest an en een lange broek en dat is ook alle joren zo. De vekaansies bin, be'alve veur wat grieze eufden, veurbi-j en d'r muut weer e'wærkt wörn.

Now is de ærfst ook een prachtige periode, deink maer ies an de neture die zich in de mooiste kleuren ontplooit en mienig meinse zal door van genieten.

Een ni-j joorgetiede, een ni-je VODI, ook dit keer weer met iel wat ofwisselige. Ieder kwartaal komen d'r uut iedere oek van de provincie tæksten binnen en wi-j as redactie preberen saemen met de dames van de lay-out d'r iets moois van te maeken.

Alle dialecten die aa-j in onze VODI kunnen vienden bin een onderdiel van et Nedersaksisch een streektael die bi-j ons in Noord- en Oost-Nederlaand en tot værre in Duuslaand espreuken wördt. Alle plaetsen emn onderling verschillen, dat is nooit aandere ewest. Maer aa-j een bietien oen beste doen lukt et best um ook aandere streektaelen te begriepen.

Ærdop lezen wil ook nog wel ies elpen.

Herman Kampman vertelt ons dat ie een fijne zundagsbesteding ef en Henk Vos ef een wat treurig verael. Fenny Martens genöt van et waeter en Femmie Woldman genöt van de 'pieties'. Henk Hooijer ef een verael eskreven over 'Ora et labora' en Gerrit Kuick ef eerst muute met een mail van mi-j, maer et kump gelukkig goed. Diny Groothalle schreef een sfeer- vol ærfstgedicht. Corry Overmars genöt van de geneugten van onze moderne tied en Riek van der Wulp skreef een gedicht over een 'Kiendsoldoat' wat ook een 'Oorlogskierend' kan wezen. Et 'Leste lange verael' is van Diny Kloek.

Netuurlijk emn wi-j onze vaste rubrieken ook nog.

Goat er maer ie eemn veur zitten en:

Geniet d'r van!

Naemens de redactie,

Riek van der Wulp.

As 't zundag is

As 't zundag is,
 de koffie op,
 dan loope wiej eam rond.
 'n Siertuin deur,
 noar 't gruuntelaand,
 en zo langs oonze grond.
 Zo lang a-k weet
 gebeurt det al,
 ook vrogger met 'n oaln
 ik weet niet better
 da-w det doet,
 det wo-k ook graag zo hoaln.
 De wichter vindt
 det ook heel mooi
 en spölt wat met 'n hond.
 En wiej,
 wiej kuiert rustig voort,
 greuts oaver oonze grond.
 De mais, de jappel
 en het grös;
 het stiet ter prachtig bie.
 De wichter plukt een fussie bloem'n
 en zo geniete wiej.
 De appelbeume
 draagt volop,
 zodat de takke hangt.
 Zeg, het lik waarachtig wel
 of doar,
 die rooie pinke wrangt.
 Loaw 'n moandag
 bie gezondheid,
 desnoods eam met 'n beain,
 in de weide
 achter op 'n belt
 de kötteltöppe meain.
 Zo loope wiej,
 eens in de wekke
 tot an de brugge,
 oaver 't schouwpad
 langs de Regge,
 tevreane weer terugge.

Umdat 't zundag is.

© Herman Kampman.

De fietse en de wasmesiene.

Een beetje een treurig veraaltie.

Albert en Betsy woonden al een posie in het appartementgebouw toen ik doar ök neerstreek. Een paar vlotte mensen woar iederiene goed met overweg kun. En ik ök.

Misschien een joar later kwam Albert bi-j mi-j en vreug of ik eem noar de fietse van Betsy wilde kieken.

Van dat soort klussies was al gauw bi-j de bewoners bekend dat ik die meestal wel op kun oplossen.

Wat bleek, de versnelling warkte niet zo as et mus wezen.

Ik had direct al deur dat er gewoon iets an de kabellengte versteld mus worn.

Et was dus ok gauw veur mekaar.

“Now, probeer mar eem Betsty,” zee Albert. Zij et binplein rond bi-j oons en et gung uiteraard prima mar toen ze stopte zee ze. “Disse fietse dut et goed, jammer dat et mien niet is.” “Betsy dat is oen fietse wel heur .” Albert had zoiets al wel eerder met è-maakt had ik et gevuul. “Ik neme disse wel met, mar mien eigen stiet in de berging dan mut hij die later ök nog eem noakieken.” Dus wörn de fietse van Betsy in de berging è-zet .”Maar disse fietst ök wel goed heur,” zee ze nog tegen mi-j. Het leek mi-j al met al gien zuvere koffie. Dat bleek ök wel een paar moand later. Albert komp an de deure en vreug mi-j of ik eem met wol goan want heur wasmesiene stund stille, met de wasse d’r nog in. Betsy had tiedens de wasse an de knoppies zitten knooin.

Toen ik een schoffie later dat ök weer veur mekaar had kwam Betsy d’r bi-j.

“Oh dü’t hij weer, mooi, maar worumme heb ie die mesiene zo’n einde opzied è-zet?”

Hij stund natuurlijk nog op dezülfde plekke want hij was ok veuls te zwoar um dat ding met was en water te verplaatsen. Albert zei dat de mesiene nog steeds op zulfde plaase stund mar hij kun Betsy niet overtugen. Later vertelde hij mi-j dat ze dan vake kwoad wörde.

Toen had ik deur dat het niet goed zat met heur. Een zülfde soort vroagen en antwoorn kregen wi-j van mien schoonmoe ök toen ze dement wörn.

Niet lange doarnoa gung Betsy an et zwerven in et gebouw en mus vake weer thuis è-bracht wörn.

Noa een posie gung et niet langer

en mus ze noar een verzorgingsinstelling. Albert gung heur veural in et begin, trouw bezuken. Toen ze Albert niet meer herkende gung hij er ök niet zo vake meer noar toe. Maar dat kwam ök umdat hij ‘t begun te vergeten um d’r noar toe te goan. Toen hij ök niet meer mug autorieden kwam er hoaste niks meer van. Albert wörde zülf ök al snel vergeetachtiger en zien gezondheid leut et ök steeds meer ofweten. Bi-j de simpelste ding mus hij al gauw hulp bi-j hem. De ofstandsbediening van de garage of de televisie begreep hij öök niet meer en mus een aander de zender woar hij noar wol kieken opzuken. Woar wi-j as medebewoners al bange veur waarn gebeurde. Frits kwam te overlien en Betsy wus van niks natuurlijk. Maar woar wi-j met mekare niet op è-rekend hadden was dat er verder niks è-regeld was. Frits had altied bi-j de bank è-warkt en was zulke zaken wel vaker tegen è-koom mar veur heur beide had hij niks veur mekaar è-maakt.

De kinder müssen de zaak oplossen,

Hoe ze et op è-lost hebt weet ik niet en hoef ik ök niet te weten mar et hef nog een hele pose duurt veur et appartement verkocht mug worn woar Albert en Betsy in woon.

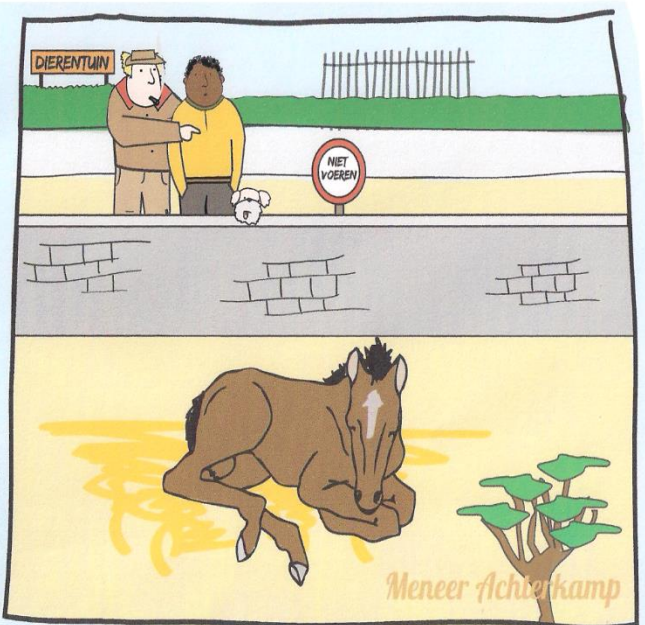
Iets veur aanderen um ök is bij stille te stoan?

Betsy wet nargens van. En misschien mar gelukkig ök.

Henk Vos -Hoogeveen-

meneer Achterkamp

© JOHAN & KRIS

Laanks Twentekanaal

*Twente deurkruust met waterweagen
Trekts zien spoor deur't ieverige laand
Industrie ligt laanks zien oevers
Wark veur burgers en de middenstaand*

*Twentekanaal wödden eens egraven
Völle haanden hebt det gerealiseerd
Zwoare arbeid is doar bedreven
Was het det oalmemoal wea weerd?*

*Of en too ziej noe ne vrachtschip
Ok al is doar völle wark veur verzet
Kanaal mossen ziej noe toch benuttn
Veural noe met al diej drökte op't weagennet*

*Kanaal deur meansenhaand egraven
Noeste arbeid in weer en wind
Breed en deepe klieft zien water
Woar ne schipper zeen koers doar vindt*

*In de varte vaart allenig ne vrachtschip
Laanks ne dikke krage van reet
Golfslag zetn het reet in beweaging
As het schip veurbiej mijj geet.*

*Ne brug oaverspant met heuge bogen
Het water det zo oonder heur git
Kabelend water laanks de reetkaag
Woar in't reet ne visser zit.*

*Twentekanaal strak in het laandschap
Water breed met raanden reet
Monument van noeste arbeid
Kanaal det stromend laanks mijj geet.*

Fenny Martens -Hellendoorn-

Op jacht en waar gebeurd.

Et is 1944.

“Moeder, morgen komp de zuster op de skoele ef de meester ezegd.”

”Now, dat is mooi, maar waaromme eigenlijk. Wil ze kieken of ie de naegels wel skone em-m of da-j ze ook ofbieten?”

Geert trök zien skolders op. Och ja, zien moeder had et al vaeke ezegd:

“Gien naegels bieten, daor krie-j worms van.”

“Moe-j lustern,”gung Geert verder, “en Albert zegt dat wi’j schoon ondergoed an moeten trekken.”

Albert was Geert zien beste kammeraod en zat naost em in de klasse.

Geerts moeder was wel wat verbaosd over de komst van de wijkzuster op de skoele.

“De zuster wil kieken of wi’j wel skone bin-n en daaromme moeten wi’j schoon ondergoed an,” wus Geert nog te vertellen, want Albert had et zelf ezegd.

De volgende morn stapte Geert fris ewössen, schoon onder goed , schone kousen en een schone trui an, naor de skoele.

“Die broek ku-j nog wel an-olln eur. Die e-k eregistern nog ewössen,”had zien moeder ezegd.

De lessen begonnen zoas op alle aandre daegen maar vandaege kregen ze nao taol gien rekenen maar dierkunde les.

Over vermeerdering bi’j de dieren en dat sommige dieren eigies leggen.

Wanneer b.v. een kiepe, die bevrucht was deur de haene en die kiepe bleef dan op een ei zitten dan kwamen er op den duur kukenties uut et ei.

Albert steuk de vinger op.

”Zeg het maar Albert.”

‘Net als bij de vogels meester.’

“Inderdaad Albert. Net als bij de vogels. Maar een kip is ook een vogel.”

“Dat is niet waar meester, want een vogel vliegt en een kip fladdert,” reageerde Albert en hi’j kon et weten want er leup nogal wat gedierte bi’j em rond et huus.

“En mijn broer zegt,”gung hi’j verder, “mijn broer zegt dat mensen op konijnen lijken, en hij zei ook dat konijnen broeden.”

“Dat een mens op een konijn lijkt?”

“Ja meester, want mijn tante heeft verleden week een klein poppie gekregen, en die heeft ook al acht broertjes en zusjes en toen zei onze vader, het is potjandori bi’j de knien-n of.

Meester had meui’jte om zien laachen te verbaargen. Het gezicht van Albert stond zo ernstachtig.

”Nee Albert, konijntjes worden niet uitgebreed maar worden geboren net als bij de mensen maar ik zie geen gelijkenis met een mens, en die broer van jou weet er ook niks van. Die zegt maar wat, maarrrr..... de r rolde wat langer deur en dat was een teken dat er wat anders an zat te koemen.

“Maarrrr.... er zijn nog meer diertjes die eitjes leggen en die diertjes noemen we luizen en de eitjes zijn neten en die eitjes worden weer diertjes en dan krijgen we er veel te veel van.

Nu was het Geert die zijn vinger opstak.

”Vertel Geert, of ken je ze wel?”

“Ja meester, het zijn witte neten en de luizen dat zijn pieties en mijn moeder kamt mijn zusje wel drie keer daags met de luizenkam en as ze naar bed gaat dan doet mijn moeder haar jachtwater op het haar en krijgt ze een doek om de kop.”

Zie zo, dat was toch wel wat biezuunders. Now had hi’j ook ies wat verteld.

“Zo, zo Geert. En wat doet moeder dan op jouw hoofd.”

“Ik mosse naor de kapper meester en die heeft mij de kop haast kaal geknipt en ik moet elke avond met de kop onder de kraan op de dele.”

“Goed zo, was jij je haar maar onder de koude kraan.”

De deure van het klaslokaal gung eupen. De wijkzuster kwam binnen. Er werd wat eproot mit de meester en daornao werden alle kiender controleert of er ook ongedierte in het aor zat.

“Er was een luizenplaag,” zee de zuster. De zuster groffelde wat op de heufden van de kiender en meuk antekeningen.

“Ik kom morgen weer en dan krijgen jullie allemaal een witte muts.”

Er waren kiender die liever een rooie of een gele musse hadden maar er werd gien verskil emeuken.

De volgende morn.

De zuster was al anwezig veurd dat de skoele ingung.

“Laat de rekenboekjes maar in de vakken liggen. Jullie krijgen eerst de beloofde witte muts.”

De zuster had de inold van eur kôffertie op de taofel van de meester uut-estald.

“Dat spul ef mien moeder ook,” schalde de stemme van Geert deur de klasse.

“Dat stinkt en dat is veur pieties.”

“Goed geraden Geert, dat spul in dat flesje is voor de pieties maar wij gaan wat ander spul gebruiken. Wij gaan vandaag op luizenjacht. Blijven jullie maar in de bank zitten. Ik kom bij jullie langs.”

De zuster meuk anstalten om an de gaank te gaon. Ze strooide wat witte poeier op de eufden van de kiender en wreef dat deur et aor. Ze knoopte zo hier en daor een strik weer beter in en gaf de raad mee:

“Het haar de eerste paar dagen niet wassen.”

Now was dat niet zoe’n biezondere opgave want dat gebeurde aandere toch ook niet.

Er öng now opiens zoe’n aparte locht in et klaslokaal.. Een eigenaordig geurtie.

Geert die veuran in de klasse zat rekte zich een beetie naor veuren en las wat er op de lege deuze stond die op et taofeltie van de meester lag.

D.D.T.

Zie-j wel, et was gien maizena of eerpelmael zoas Albert wol beweren en toen had hi’j ezegd dat maizena en eerpelmael elemaole niet stönken en dat et vaaste aander spul was.

En hi’j had wel geliek.

Femmy Woltman -Giethoorn-

Bid en werk

Ien keer per jaor kooft de schrievers van de schrieverskring ofdeling "de Kop" argens op een ansprekende lokatie bij mekare umme een deur de omgeving geïnspireerd verhaal of gedicht te schrijven. Het volgende verhaal heb ik bij de Veldschure in de Olde Maoten eschreven

Veur mij hef de name van de Veldschuure in de Olde Maoten een wat naargeestige klaank.

Ik vermoede dat de name van die schuure bedacht is deur een veenbaos. Die daormit zien arbeiders duudelijk wol maken wat hun te doen stund. Bidden en Warken. Veule meer verlangde hij niet van heur.

En ik deenke dat de meeste arbeiders ook helemaole gien muite hadden mit dizze opdracht. Ze wussen niet béter. Ze hadden het mit de paplepel in'ekregen.

De veenbaos had het veur het zeggen. Ze waren van um afhankelijk. En dan neem ie zoiets maar veur lief. Tenminste zolang as 't neudig is.

In Karkenveld - het dorp waor as ik vandaon kome - was dat honderd-honderdvieftig jaor geleden precies net zo. Van den Hof was de baos, want die bezat de veengronden en de rest van het dorp was veur um an 't wark.

Nee ze waren niet veur zichzölf an 't wark. Zij worden d'r niks béter van. Alle lichamelijke inspanningen waren ten bate van van de Hof.

Ja, van den Hof had het goed veur mekare. Het geld wat de arbeiders mit hun dagenlange geploeter verdiend hadden, worde an 't ende van de weke - op zaoterdagmiddag - uutbetaald. Dat uutbetalen gebeurde in de kroeg van van den Hof, onder het genot van een olde klaore. Bij dat uutbetalen kwaamp maar weinig geld te passe. In de eerste plaats mussen de hartverstarkerties of'erekend worden. En dan kwaamp het winkelboekie te veurschien. Want van den Hof had ook een winkeltie. Alles wat de vrouwen van de veenarbeiders in de weke neudig hadden kunnen ze daar kriegen. Nee betalen hoefden ze niet, dat worde allemaole keurig genoteerd in het winkelboekie. En dat worde dan zaoterdags wel van het loon of'ehöllen.

Ik zei het al van den Hof had het goed veur mekare. Hij hoefde eigenlijk allend zo'n beettie veur de eerste levensbehoeften van de arbeiders en heur gezin te zorgen en verder niks.

Van den Hof hef waarschiynlijk nooit of'eweten van de veldschuure in de Olde Maoten. Maar de name - "Bid en Wark" - had hij bedacht kunnen hebben.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Et onderdruuvtig woorden verael...

Waeterspiegeling 2

De man van Merie is der van deur. Gieniene begreep et.

I-j was altied bi-j Merie en Merie bi-j um.

Onofscheidelijk.

Mer Jan, zo et de man van Merie, vun het leem met Merie tenslotte erg ientonig en saai. I-j mos eur altied de aandn boom et euft olln en kon nooit umzelf ween.

Nee, i-j wol zien vleugels uutbreiden.

En zo is ie vertrökken. I-j mut ergens in Zwolle ween. I-j is als et waore onder waeter.

Merie is der kepot van. Zie was staepelgek van Jan en now zit ze mer te treurn. Doorbi-j wet ze nauweluks oe ze het euft boom water kan olln. Zie leeft van wat ze nog van Jan kreg en dat is niet vuule.

Doorbi-j, en dat viendt ze net zo erg, is de kwaek van minsen die eur zien en kenn.

“Ja, Merie zit now in de penaerie, mer zie was ook niet zo goed veur Jan. I-j had een naer leem bi-j eur. Ze is een uusenne en i-j mos altied nor eur puupn daansn.

Et leek een goed uwelijk, mer et was et niet. Skijn bedrög, dat zie-j mer weer. “

As Merie dat eurt, dan wol ze ook wel onderdoekn, umme eurzelf, mer ook wat de minsen denkn te zien.

Co Mateboer -Genemuiden-

Zoowat verzin iej niet ... !?

Um ongeveer kwärt veur achte soaves völt ter disse veertiende juli een berichken van Riek op mien scherm met de vroege of ik veur één augustus tweeduzend zestiene veur “Van Oaver De Iessel” mien biedrage wil insturen, a’k tenminsten wat hebbe. Ik hebbe niks en ik wille dalijk goan antwoorden “Lieve Riek, helaas ... “. Möör een hand van veurziëenigheid verhindert mien het toetsenbord an te raken. Ik wachte eerst èven of.

Vriedes terna mot ik boodschappen doon bie ‘Appie’. Ik heb het gevoel da’k wel weer de neudige bekenden tegenkomme, dus ik zegge tegen Ali, mien vrouwe, dat zee haereigen niet ongerust maken mot, a’k wat langeder vortblieve. “Ben ik wel aan gewend”, zeg ze lachend.

Ik pakke bie ‘Appie’ een kâretjen en lope deur het peurtjen. Metene ziee ik een mèken stoan met een heel klein winkelkâretjen. Wat een lieef ding! “Goeie morgen, mevrouw”, zeg ik. Zee kik mien met heldere glanzende blauwe ogen an, möör

antwoordt niet. “Ze spreekt Engels”. Een jonge vrouwe diee noast haer steet, zeg dat. “Zij komt uit Canada”, zeg een olde vrouwe noast mien met een Oaveriessels accent. “Wij komen uit Canada, uit Toronto. Wat hebt U trouwens voor onderscheiding op uw revers?”

Ik vertelle haer dat ik ridder binne in de Orde van Oranje-Nassau.

“Waarom hebt U diee ridderorde verdiend?”

Ik vertelle oaver mien bemeujenissen rondumme de Nedersaksische dialecten en het Dèventers.

“Ik komme uut Wierden, ik proate nog altied graag Wierdens. Mien man kump deur zien ouders van Dèventer, möör hee pröt gin plat, want hee is in Rotterdam geboren en in Strijen opegreujd. Hee verstöt Wierdens wel!” Ze rup haer man derbie. Hee blik of te stammen van de bekende familie Feberwee uut Dèventer, tenminsten bekend veur mien. Ik vertelle da’k vrogger, toen ik nog in de Ravenstroate döör woonden, een buurjonge had met diee achtername.

Zoo komme wiej op onze werkzaamheden en ik vertelle oaver mien werkjes diee oaver het Dèventers en in het Dèventers verschenen bint. Natuurlijk wil de familie Feberwee weten of en wöör mien werk te koop is.

De olde mevrouw Feberwee, trouwens nog zon tien jöör jongeder as mien, haalt een opschriefbeuksken te veurschien en ik magge mien gegevens döörin noteren: name, publicaties, verkoopadres van Bookhandel Praamstra, seit en zoo nog wat meer. Ik denke dadde wiej nog wel tien minuten an de proat bint: wiej könt hoaste gin ofscheid van mekäre nemmen En al diee tied steet diee kleine lieve meid met haer winkelwagentjen nöör ons op te kieken en alles met ogen en oren in te drinken.

Heel late bin ik thuus. “Ik dacht het al wel! Wie ben je nu weer tegengekomen?” zeg Ali.

“Eerst even het ijs in de diepvries doen, dan zal ik het je allemaal vertellen”, antwoorde ik.

Andachtig luustert Ali. “Zoiets verzin je niet”, zeg zee, a’k uutverteld binne. “Maar jij hebt je verhaal voor Riek ...!” Sundesmärens, zeuventien juli, goa ik ter veur zitten. En al tikkend ziee ik diee glanzende blauwe ogen van diee kleine meid uut Canada veur mien.

Ik eindige met “Zoowat verzin iej niet ...!?”

Gerrit Kuijk -Deventer-

Dree Vassies van Mineke Mollink -Hellendoorn-

D'r was eens 'n klean aaltien, det zwum van uut een net.
 De grote zee weer in, ma 't tij zat hem niet met.
 Dan was het eb en dan weer vloed, het aaltien wös de weg niet goed,
 door in die grote zee. Ma toen de nood op 't hoogste was, kwam d'r 'n grote boot.
 't Aaltien moch toen meeliften en gaf zich spontaan bloot!
 Noe lig "Mdm de Pompadour" op een exotisch strand.
 Bikini an, lach um de mond... Gevoar? Niks an de hand!

D'r was eens 'n pareltien van echt paelmoer, det glaensden en schitter'n 't was 'n sieroad
 veur 't snoer. Ma beste luu iej weet hoe 't giet, 'k vertel oe hier gin nieuws, det gif
 jaloersigheid en zo en ander dom verdriet. De schakel van het snoer zea: Loat mij ma eam
 begaan. Ik schakel heur wel effen uut... Alle chic gauw noar de moan!

D'r was eens 'n mereltien, det leek wel 'n deftig kereltien en iederene vun
 det zien zwarte pakkien hem biezunder mooi stun.
 He-j streek zien veerties netties glad, nam af en toe een lekker bad.,
 Joa netheid zat hem in het bloed, zo zat zien smoking aaltied goed.
 Zo trad he-j veur oons op as 'n ech'n Don Giovanni.
 En as ik 't zelf niet had ezien, dan ha'k ezeg: Det kan nie.

OORLOGSKIEND

I-j ad allient een stok van olt,
een tow.
Wat row vöcht ie met 'n kammeroad,
't was niet uut eerns, et was zien moat,
toch völ toe al
't giftig zoad.

En now, een enkel posien laeter,
een aeter.
As klei ekneed, indoctrineerd,
een iel bestoan gien cent meer weerd,
et mensdom ef
nog neks eleerd.

Met æcht geweer en ærde blek.
Greniet!
't Köppien te klein veur væchtbaret,
as doder op die plæk ezet,
is et de vroage
of ie 't redt.

Loat um nog eemn et leemn beleemn,
zo jongk...
Wie gef dit prille ventien road?
I-j is toch enkelt deur de stoat
gebombardeerd
tot "kiendsoldoat!"

Riek van der Wulp -Genemuiden-

Harfst

A-k zie het web van 'n spinnekop
met parelties van dauw der op
een kunstig wark van fiene kaant
onmeugelijk veur meansenhaand,
dan weet ik: het is harfst

A-k zie 't verkleur'n van al det blad
det eerst det prille gruune had
noe okergel, oranje-rood
de kleur'n intens, de schoonheid groot,
dan weet ik: het is harfst

A-k zie de mist, den kump bije vlag'n
en marke 't korten van de daag'n
a-k zunnestraalties niet wil missen
dan kan ik miej niet meer vergissen,
dan weet ik: het is harfst

En a-k dan zie mien eigen leam
woar blif de tied, het duurt maar eam
a-k zie, a-k in de spiegel kieke
da-k niet meer zo as vroeger lieke,
dan weet ik: het is harfst

Diny Groothalle -Den Ham-

Het olde en het ni-je toilet.

Vrogger,

Wi-j addn een uus, of einlijk wel twie
in 't kleinste stun ie op privacy
de iéne ad roetn de ander een àrt
die met et àrt, was een oofdstuk ampart.
Det uussien ad ele grote kiern
en spinn an eel lange sliern
elk gezinslid die doar noar binn wipt
zut een krante, vierkantig of-eknipt
an een touwgien an-ereëng
door koj' oe de konte met veëng
want ie zattn door net as op-eedn
meest met de onderbroek noar beneedn
en was doar de sni-j of de storm of de wind
dan skeut ie wel op, ie poepm gezwindt
want ie konn van kolde wel gilln
met zo'n stormwind teëng oen billn.
Nee, 't viel vrogger met poepm niet altied met
op zo'n plee die buutn et uus was ezet.

Now,

Wi-j em een uus, met een bad en toilet
met heerlijke bubbels en ook een bidet
ie kunt er oe uurn in vermaakn
een zaligeid, net noa 't ontwaken
et is lækker warm, det is een gerief
ie loopt met plezier in oen blote lief
et is er zo skone, oast bacterievri-j
wi-j vuult er ons ier zo plezierig bi-j
wi-j koopm toiletpapier heerlijk zacht
mar 't ofveëng doe' w nog op eeëng kracht
en ook de brille wordt van zelf weer skone
o 't is zo'n mooi uus woaras ik in wone
ja toiletteern is in ons uus een lust
ach, det is toch teëngswoordig een must!
wi-j baddern en ontlastn er lustig op lös
wi-j belèèm doar zelfs wel ies een coitus
en is de badkamer weer ies bezet
dan goan wi-j gewoon noar ons twiede toilet.

Corry Overmars -Hasselt-

Suja suja kiendtien...

*Up dan peerdtien op een draf
Mörn dan is et zoaterdag
Dan goan wi-j noar Zwolle
Aelen wi-j skutien met bolle
Aelen wij skutien met wittebrood
Dan wördt onze Pietien groot.*

_Genemuiden-

Kanneetwoarwean

In meart was de jaarlijkse boekenwekke, en zoas elk joar had die boekenwekke ok noe wear een thema. Disse kear was dat thema: "Waanzinnig, te gek um oaver te proaten."

Der kump dan meestal een boek uut dat oaver dat thema geet en verschillende meansen kunt dan zo ear gedachen doar oaver loaten goan.

Noe ku-j dat gegeven natuurlijk op twee manieren bekieken, zo a-jok aandere dinge van twee kaanten kunt bekieken: Een goeien tandarts kan wel good tááne kunnen trekken, mar hij kan buuten dat wel een bok van een kjeal wean, en een deftig utziende dame kan in warkelijkheid wel een slonze van een wief wean.

Alles is niet altijd wat 't lik te wean.

Zo kwam ik, niet zo lange e-leen, een mooi verhaaltie an de weet.

Ik nuume dat van die Kanniewoarwean verhaalties.

Dat gung zo:

In een dörpie argens in Oaveriessel hadden ze twee verenigingen.

En zoas dat altied geet, hadden ze allebeide het beste veur met de meansen in dat dörp.

Der wödden van alles organiseerd, ok veur de toerristen die der 's zommers in grote getale anwezig waren.

Op een oamd kwamen ze bie jien van die verenigingen bie j mekaar um te proaten oaver wat ze een "waanzinnig good" idee vunn'n.

Ziej hadden namelijk e-heurd oaver een organsatie den "Join the Pipe" heten.

In good Nederlands e-zeg: "Sluut oe an bie j de piepe."
 "Wat is dan die piepe woar wie j oons bie j an kunt sluiten?"
 wödden der e-vroagd.

"Die piepe is", zo zea de veurzitter, "een soort pompe, mar die pompe bestaat alleen mar uut een gladden buis, een iezeren piepe, doar ku-j water uut tappen: da-s heel makkelijk veur meansen die onderweg bint, die dös hebt, en die wat lekker fris water wilt drinken."

"En", zo zea-re: "Iederiene löp tegenswoordig met zo'n waterflessie in de haande, zo-n flessie ku-j dan ok heel makkelijk wear met fris water vullen."

Mar wat der nog bie j kump, en dat is ok een veurnaam ding, wie j doot der ok nog iets goods met: veur iedere piepe den hier an-eleg wödt, wödt der ok in Afrika een waterpompe e-slaagn; zo helpe wie j die aarme luu doar ok an schoon drinkwater."

Nou dat was een waanzinnig mooi idee, doar was iederiene 't wel met eens, mar hoe mos dat noe uut e-voerd wödden ?

Woar zol die pompe dan mutt'n komm'n, en wie zol dat allemoal betalen?

Doar was al oaver noa e-dach:

De pompe mos kamm'n op de plekke van de oale dorpspompe op 't oale brinkie. Die oale pompe gaf toch gien good drinkwater en had eigenlijk weinig nut mear. En de kosten ? Nou der waren vaste wel sponsoren te vinn'n, en een paar van de aanwezige zakenluu wullen der ok wel wat bie j doon. Der mos der nog wel iene met de gemeente gaan proaten want die oale pompe ko-j zomar niet wegslopen !

Noa wat hen en wear geproat en noa de neudige hobbels oaverwunn'n te hebben kon eindelijk de schuppe de grond in. Een koppeltie vriejwillegers gung met goeie mood an de slag um het waanzinnig goeie plan tot uitvoer te brengen.

Mar dan:

De vriejwilligersbrigade is nog mar nauwelijks an 't wark of een veurbie jgoande fietser remt of en blif stoan.

Hij kik toe en zeg: "Wat bint ie jluu doar in vredesnaam an 't doon ?"

"Iej wilt mie j toch niet vertell'n da-j die pompe doar uut de grond an t slopen bint?"

"Joa, dat is wel de bedoeling !"

"Dat mean ie j niet !"

"Joa, toch wel, mar wie j zet der wel een niejen wear near heur."

"Hoezo een niejen, doar heurt helemoal gin niejen te stoan man, doar heurt die oale pompe te stoan; die pompe hef doar

al mear dan honderd joar e-stoan en noe zol den doar iniens vot mutten, wie is der op dat onzalige idee e-kumm'n ?

"Helemaal niet onzalig, juist een hartstikke good idee, disse pompe gif gin good drink water en wat wiej der near goat zetten gif good fris drinkwater en, ok niet onbelangriek, wiej helpt ok de meansen in Afrika an schoon drinkwater, want veur elke pompe hier wödt doar ok een pompe e-slaagn."

"Zo heel fijn, mar wie gif oeluu 't rech um doarveur disse pompe te slopen ?"

"De gemeente."

"Wel hier en gunter!" De fietser ontploft bienoa van helligheid. "Hoe is 't meugelijk, de stiekummers, ik heb der nargens iets oaver e-leazen of e-heurd; uut welken kokker kump disse ongein, de dorpsvereniging soms ?"

"En hoe geet oons nieje pumpie der dan wel uut zien, wat krie-w der noe veur wear ?"

De ieverige vriejwilligers wiest noar het bescheiden gladiezeren piepie acher ear rugge.

"Wat! Wat is dat veur 'n armetierig sneu ding?"

"Iejluu wilt mij toch niet vertellen da-j dat doar near wilt zetten; goa toch gauw hen, dat ding lik toch nargens noa!"

"Iej haalt hier noe een stukkie historie weg, een pompe van mear dan honderd joar oald, woar oen oavergrootva misschien nog wel an e-zwengeld hef, en iej zet hier zo'n onooglijk ding wear near, met op zien rugge ok nog die grote letters DRINKWATER; ziej noe zelf ok 't verschil niet ?"

"Joa", zeg ien van de warkers: "Ik zie 't verschil wel: zie-j dat witte plaatie op de oale pompe, doar steet: 'geen drinkwater', en op dissen, en hij wis achter um, steet duudelijk: 'drinkwater'."

De fietser stapt wear op, spiejt nog een paar lilijske weure uut, en schreeuwt dan, achterumme kiekend oaver zie schôlder: "Hier zu-j nog mear van heuren."

Het groepie vriejwillegers haalt de schôlders op en warkt röstig vedan.

An 't ende van de middag steet doar een parmantig gladiezeren piepie met op zien rugge heel duudelijk te leazen: DRINKWATER.

De volgende dag hef het niejs van de pompe ok de aandere vereniging bereikt, en loat dat noe net een vereniging wean den zich druk maakt en inzet veur 't behoald van alles wat oald is en historische wearde hef in 't dörp.

Ok de verontwaardigde fietser löt duudelijk van zich heuren. Met een helligen kop is e achter de computer e-kröppen en op facebook en twitter spiejt e al zien gal uut

oaver wat e e-zien en e-heurd hef.

Wie is der op dat 'waanzinnig idiote' idee e-kummen um die oale pompe zomar vot te slopen en doar zo'n onnozel piepie veur in de plaaste te zetten ?

Nen earsten stien is in 't water e-gooid en de kringen der umtoe wödt steeds groter.

De kraante kump der op of, der wödt druk oaver communicateerd op facebook en twitter.

De beide verenigingen stoat teegnoaver mekaar. Wat de dorpsvereniging zo'n waanzinnig good idee vun, doar löt de historische vereniging gin spoander van heel.

Wat noe, hoe mut dit noe wieder ?

Proaten, mar ja dat had natuurlijk al earder mutten gebeuren. In ear enthousiasme had de dorpsvereniging gien rekkening e-höalen met de historische vereniging.

Ziej hadden allene mar an de praktische zaken e-dach, en dat was ear noe liliik op n emmer e-vreuren.

Proaten, joa noe 't kalf al verdrunken was !

De oale pompe lag al of e-daankt op de gemeente opslagplaaste en an 't nijeje pumpie was al de neudige meujte en het neudige geld spandeard.

Hoe kon dit nog wear rech e-breid wödden?

Mar dan kump der iene met een good idee, een 'waanzinnig good' idee:

"A-w noe de oale pompe um den niejen hen bouwt dan he-w: én de oale pompe wear, én wiej hebt good drinkwater."

Eureka, dat was dé oplössing ! Mar zo eenvoudig as dat leek was 't niet !

Noa völle passen en metten bleek het oale en het nijeje niet met mekaar vereenigbaar te wean, en zol de oale pompe uiteindelijk totaal verinneward uut de strijd komm'n.

Mar der mos toch wat gebeuren um de beide partieën wear deur ien deure te krieg'n.

Dus... is der mar ien oplössing: De oale pompe wear terugge zetten op de oale plekke en een aander plaatsie kiezen veur 't piepie.

En zo is 't gebeurd. De oale pompe steet wear op dezelfde plekke en gif nog steeds gin good drinkwater want dat konn'n ze doar niet terechte kriegen.

Het nieje piepie steet nen entien vearderop in 't dörp vergezeld van een baankie waar a-j eam uut kunt rössen en oe kunt verdiepen in de historie van 't dörp.

Zo zie-j mar wear dat wat nen ienen 'waanzinnig good' vindt, vindt nen aandern helemoal niks.

Misschien is: "Bezint eer gij begint" in dit geval ok nog niet zo gek!

Diny Kloek
-Hellendoorn-